

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie zmienionego wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie nakazów zaprzestania szkodliwych praktyk w celu ochrony interesów konsumentów (wersja skodyfikowana)

COM(2006) 692 wersja ostateczna — 2003/0099 (COD)

(2007/C 161/11)

Dnia 11 grudnia 2006 r. Rada, działając na podstawie art. 95 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, postanowiła zasięgnąć opinii Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie wspomnianej powyżej.

Sekcja ds. Jednolitego Rynku, Produkcji i Konsumpcji, której powierzono przygotowanie prac Komitetu w tej sprawie, przyjęła swoją opinię 7 lutego 2007 r. Sprawozdawcą był Jorge PEGADO LIZ.

Na 434. sesji plenarnej w dniach 14-15 marca 2007 r. (posiedzenie z dn. 14 marca 2007 r.) Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny 153 głosami — 7 osób wstrzymało się od głosu — przyjął następującą opinię:

1. Omawiany wniosek dotyczący kodyfikacji dyrektywy 98/27/WE ⁽¹⁾ wydanej 19 maja 1998 r. przejmując, z pewnymi zmianami, treść wniosku w tej samej sprawie z 12 maja 2003 r. ⁽²⁾, w sprawie którego Komitet wydał już pozytywną opinię ⁽³⁾.

2. Wydanie nowego wniosku okazało się konieczne, ponieważ w międzyczasie, 11 czerwca 2005 r., ukazała się dyrektywa 2005/29/WE dotycząca nieuczciwych praktyk handlowych, w której wyraźnie zaznaczono, że takie praktyki mogą podlegać ustanowionym we wspomnianej dyrektywie nakazom zaprzestania, w celu zapobiegania im i ich wyeliminowania, oraz prawnie umożliwiono organizacjom reprezentującym zbiorowe interesy konsumentów zaskarżanie nieuczciwych praktyk handlowych przed sądem.

3. Podobnie jak w wyżej wspomnianej opinii, Komitet przypomina, że zgodnie z postanowieniami umowy międzyinstytucjonalnej pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją z 20 grudnia 1994 r., podczas kodyfikacji aktów prawnych nie można wprowadzać żadnych zmian merytorycznych. Po przeanalizowaniu zaproponowanych teraz zmian, można stwierdzić, że zasada ta została zachowana; należy też podkreślić, że Komisja spełniła wyrażoną w poprzedniej opinii prośbę Komitetu o dołączenie do wniosku pełnego zmienionego tekstu dyrektywy z zaznaczeniem wszystkich wprowadzonych zmian.

4. Niemniej jednak Komitet musi nadmienić, że już w opinii w sprawie pierwszego wniosku Komisji na ten temat ⁽⁴⁾, na którym oparto obecną dyrektywę 98/27/WE, zwrócił uwagę na

fakt, że odesłanie w art. 1 ust. 1 do „załącznika” z wykazem dyrektyw pociąga za sobą niepożądaną konieczność zmieniania jej przy każdym wydaniu, tak jak to ma miejsce obecnie, nowej dyrektywy, której postanowienia wymagają wdrożenia za pomocą działań o charakterze opisanym w jej artykułach, w celu ochrony zbiorowych interesów konsumentów ⁽⁵⁾.

4.1 Warto dodać, że taki sposób formułowania aktów prawnych jest odzwierciedleniem niepotrzebnie skomplikowanego sposobu tworzenia prawodawstwa, niezgodnego z zasadami „lepszego stanowienia prawa” i „upraszczania legislacyjnego”, które popiera zarówno Komisja, jak i EKES.

5. Ponadto wydanie dyrektywy 2005/29/WE ⁽⁶⁾, a szczególnie treść postanowień jej art. 11 i 14, wzmacnia wyrażone we wspomnianej opinii Komitetu z 1996 r. — i już wtedy uznane — zalecenie mówiące o stosowności wnoszenia skarg z tytułu odpowiedzialności cywilnej, które wzmacniałyby skuteczność nakazów zaprzestania szkodliwych praktyk.

5.1 W związku z tym, Komitet zwraca się do Komisji o ponowne zastanowienie się nad stosownością rozszerzenia zakresu stosowania działań na rzecz ochrony interesów zbiorowych, a mianowicie interesów konsumentów.

⁽¹⁾ Dyrektywa 98/27/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 maja 1998 r. w sprawie nakazów zaprzestania szkodliwych praktyk w celu ochrony interesów konsumentów (Dz.U. L 166 z 1.6.1998)

⁽²⁾ COM(2003) 241 wersja ostateczna

⁽³⁾ Opinia EKES opublikowana w Dz.U. C 10 z 14.1.2004. Sprawozdawcą był Umberto BURANI.

⁽⁴⁾ COM(1995) 712 wersja ostateczna (Dz.U. C 107 z 13.4.1996)

⁽⁵⁾ Opinia EKES (Dz.U. C 30 z 30.1.1997; sprawozdawcą był p. RAMAÈKÈRS), w której znalazły odzwierciedlenie uwagi i wnioski wyrażone m.in. przez ECLG, BEUC oraz w poważnych publikacjach naukowych (Patrz m.in. Jerome FRANCK i Monique GOYENS „La proposition de directive relative aux actions en cessation en matière de protection des intérêts des consommateurs: quelques impressions préliminaires” (REDC, 1996,95).

⁽⁶⁾ Dz.U. L 149 z 11.6.2005; Opinia EKES-u opublikowana w Dz.U. C 108 z 30.4.2004

6. Podsumowując, odnośnie do ścisłych zasad kodyfikacji przeprowadzonej na podstawie decyzji z 1 kwietnia 1987 r. [COM(1987) 868 PV] Komitet wyraża przychylne stanowisko

w sprawie omawianego wniosku, podobnie jak robił to już wobec poprzednich dokumentów dotyczących tej samej dyrektywy.

Bruksela, 14 marca 2007 r.

Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
Dimitris DIMITRIADIS

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady uchylającej dyrektywę Rady 71/304/EWG z dnia 26 lipca 1971 r. dotyczącą zniesienia ograniczeń swobody świadczenia usług w odniesieniu do zamówień publicznych na roboty budowlane oraz udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane wykonawcom działającym za pośrednictwem agencji i oddziałów

COM(2006) 748 wersja ostateczna — 2006/0249 (COD)

(2007/C 161/12)

Dnia 13 grudnia 2006 r. Rada, działając na podstawie art. 95 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, postanowiła zasięgnąć opinii Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie wspomnianej powyżej.

Sekcja Jednolitego Rynku, Produkcji i Konsumpcji, której powierzono przygotowanie prac Komitetu w tej sprawie, przyjęła swoją opinię 7 lutego 2007 r. Sprawozdawcą był Hans-Joachim WILMS.

Na 434. sesji plenarnej w dniach 14-15 marca 2007 r. (posiedzenie z 14 marca) Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny stosunkiem głosów 87 do 1 — 13 osób wstrzymało się od głosu — przyjął następującą opinię:

1. Wstęp

1.1 Po 50 latach nieustannego rozwoju europejskiego prawodawstwa poprzez traktaty, dyrektywy i rozporządzenia, zalecenia, orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości i inne dokumenty wspólnotowe oraz przy braku konsekwentnej konsolidacji przepisów, europejskie prawo stało się bardzo nieprzejrzyste i jego zrozumienie sprawia trudności nawet specjalistom.

1.2 W niektórych dziedzinach prawa wydawane były na przykład nowe dyrektywy, bez dokonania uprzednio konsekwentnej analizy istniejących dyrektyw pod kątem tego, czy nowa dyrektywa sprawia, że te wcześniejsze stają się nieaktualne lub czy ich treść może zostać włączona do treści nowej dyrektywy, tak by można było jednocześnie uchylić wcześniejsze dyrektywy dotyczące tego samego zagadnienia. Zdarzało się również, że pewne aspekty należące właściwie do jednej dziedziny prawa były przez lata regulowane oddzielnie w coraz to nowych, indywidualnych dyrektywach. Dochodziło również do tego, że pewne części dyrektyw były na przestrzeni czasu zmieniane przez kilka różnych aktów prawnych, bez wydawania jednocześnie nowego, wiążącego prawnie skonsolidowanego tekstu.

1.3 Faktycznie zatem najwyższy już czas, by zmienić ten stan rzeczy. Nic nie przemawia przeciwko dokonaniu technicznej konsolidacji istniejących dyrektyw, o ile konsolidacja ta służy jak najlepszym celom i o ile nie jest wykorzystywana jako środek do realizacji innych celów, jak np. wyrównania rachunków z innymi instytucjami i przeforsowania w ten sposób mimo wszystko własnego zdania, które nie uzyskało jak dotąd akceptacji w procesie politycznym.

Należy zatem zasadniczo z zadowoleniem przyjąć zadeklarowany zamiar Komisji, by uporządkować prawodawstwo z czysto prawnotechnicznego punktu widzenia.

1.4 Również z zadowoleniem należy przyjąć ogłoszony jednocześnie zamiar Komisji, by poprzez uproszczenie europejskiego prawa doprowadzić do ograniczenia biurokracji i bezcelowych wysiłków w państwach członkowskich.

1.5 Odpowiednie wnioski Komisji dotyczące dyrektyw uchylających lub zmieniających w ramach tego procesu istniejące akty prawne trzeba jednak przeanalizować z obu wspomnianych powyżej punktów widzenia.